

TƏRANƏ DƏMİR

BİR PAYIZ DA SƏN GÖZLƏ

Yorğan kimi ayrılığa büründüm,
Günüm aya, ayım ilə qarışdı.
Siqareti tüstülətdin o başda,
Mənim könlüm bu tərəfdə alışıdı.

Ümidlərim xırdalandı, bölündü,
Arzularım tikə-tikə oldular.
Gəlinciyə paltar tikən uşaqlar
Böyüdülər, məndən yekə oldular.

Nə sən gəldin, nə də gəldi sorağın,
Payız yedi saçlarımin rəngini.
Bütün qızlar sevdiyinə qovuşdu –
Gözəlləri, məndən pisi, çirkini.

Bir mən oldum həsrətində qocalan,
Bir mən oldum baharına qış düşən –
Qırıq-qırıq əllərindən utanan,
Qismətinə özü boyda daş düşən.

İndi sənə ağır olub gözləmək,
Ayrılığı gözləməyi dad indi.
Mənim bahar ətirimin yerinə,
Siqaretin tüstüsünə bat indi.

Yağış yudu qarasını saçımın,
Külək qopdu, çətirimi apardı.
Hünərin var bir payız da sən gözlə,
Bir siqarlıq gözləməyə nə vardı?

PAYIZ QADIN

Ürəyi yaz həvəsli,
Saçları payız qadın.
Bəxti ana möhürlü,
Arzuları qız qadın...
Daşdan, kəsəkdən keçən

Qismət düşdü payına.
Tənhalığa tay oldu,
Tay olmadı tayına.

Yerdən, göydən qovuldu,
Suda batdı qisməti.
Min yerindən ovuldu,
Öz bəxtindən küsmədi.

Vurdular dağa, daşa,
İsmətini qorudu.
Şükür deyib Tanrıya
Qismətini qorudu.

Qəlbini qıfılladı,
Bağlandı ev-eşiyə.
Nökər oldu, qul oldu
Ər bildiyi kişiyyə.

Ürəyi yaz həvəsli,
Saçları payız qadın.
Bəxti ana möhürlü,
Arzuları qız qadın...

XOŞ GƏLMİSƏN HƏSRƏTİMƏ

Xəzanına qarışdığım,
Təklilyimlə barışdığım –
Gözəl payız, xoş gəlmisən həsrətimə:
Buludunu çək üstümə,
Göz yaşını damcı-damcı tök üstümə;
Qoy yuyunsun xatirələr yaddaşımda,
Batım qalım göz yaşında...
Küləklərin yorsun məni,
Dağa, daşa vursun məni.
Töküm bütün həsrətimi,
Dodaq gülsün, söz darıxsın;
Qollarımın arasında
Bir qucaqlıq döz darıxsın;

Əynimdə nimdaş paltarım,
Paltarda bir qız darıxsm...
Gözəl payız, xəzanında uyut məni –
Bir baharın eşqi ilə təsəlli ver,
Ovut məni...

PAYIZ AĞLAYIR

Bu yerləri payız basıb
Dumanıyla, çiskiniylə.
Solub bahar yarpaqları,
Yer süpürtür ətəylə.

Hələ atdan təzə düşüb,
Hələ baharla savaşıb.
Bulud Günəşlə əlləşir,
Göy ilə, yerlə savaşıb.

Yellər açıb qapısını,
Yol göstərir qonağına.
Yığışdırıb xəzəlləri
Qovub qatır qabağına.

Üşüyür, bahar, üşüyür,
Özünə bürünüb yatır.
Yarpaqları dağda, daşda
Sürünüb, sürünüb yatır.

Bulud tökür qaramatın,
Payız üstünə ağlayır.
Torpaq baxıb üzündəki
Tərə-tökünə ağlayır.

Darıxır dağlar, dərələr,
Darıxır, könlüm darıxır.
Hardasa ömür doğulur,
Hardasa ölüm darıxır...

AĞSAÇLI PAYIZ QIZ

Aynadakı bu ağsaçlı payız qız
Bir az mənim gəncliyimə oxşayır.
Yaş üstünə yaş gəlsə də xəbərsiz,
Hələ ruhu baharını yaşayır...

Gözlərinin qarası da mənim ki,
Baxıb-baxıb əl eləyir payıza.
Yanağında xırda-xırda cığır var,
Amma hələ çox bənzəyir bu qıza...

Payız qızın duyğuları gənədi, gənə,
Nəğmələri hələ eşqdən oxuyur.
Saçlarından payız ətri gəlsə də,
Nəfəsindən hələ bahar qoxuyur...

Vaxt olacaq o aynadan üzümə
Bir şaxtalı, sazaqlı qış baxacaq.
...Deyirəm e, bəlkə qışa keçmədi,
Mənimki də heç sözdümü, sən Allah...

PAYIZ ÖMRÜ

Əynim, başım üşüyür,
Çöldə, ayazda qalıb.
Mənim yaşıl köynəyim
Bir çiçək qızda qalıb.

Elə gözəl gülümsə,
Payızına od düşsün.
Sənin gülüşlərinə
Dodağıma çat düşsün.

Al əlimi ovcuna,
Bəlkə, bir az isindi.
Tökül payız ömrümə,
Bircə ovuc bəsimdi.

MƏN TƏLƏSDİM

Mən tələsdim, sən gecikdin,
Ayrı saldı bizi yollar.
Hərəməz bir hava çaldıq,
Məndə payız, səndə bahar.

Burda payız küləkləri,
Orda bahar yeli əsdi.
Neynədik, çata bilmədik,
O yubandı, bu tələsdi.

Bir azca aralı düşdük,
Bircə fəsil, bircə bahar.
Sən tələssən, yorularsan,
Mən qayıtsam, ayıb olar...

PAYIZ YAĞIŞI

Bir payız yağışında
İkimiz bir çətirdə
Düşək yolun ağına;
Sonra da külək qopsun,
Alsın çətiri bizdən
Tullasın qabağına...

Qatıb qovsun çətiri,
Qovub yorsun çətiri,
Biz də dalınca qaçaq;
Beləcə bu yağışda
İslanaq tərə-dırnaq...

Bir də baxıb görək ki,
Hardansa Günəş baxır;
Tut əlini ağzına,
Səslə, Günəşi çağır...
...Nə gözəl danışırım:
Yaxşı nağıldı, nağıl...

MƏNİ BAĞIŞLA

Sən elə zamanda döydün qapımı,
Mən sənə xoş gəldin deyə bilmədim.
Töküldün ömrümün payız yaşına,
Payızı bahara qiya bilmədim...

Bağışla, qapıdan qovdum baharı,
Almadım içəri, məni bağışla.
Alsaydım, xəzanım viran edərdi
Qönçə ləçəkləri, məni bağışla.

Bahar arzuların, yaz məhəbbətin
Saçımın ağında itib batardı.
Hardan əl uzatsan duyğularıma,
Gəlib əllərindən payız tutardı.

Düşərdin əlimin qırıqlarına,
İllərin qabarı boğardı səni.
Dustağı olardın barmaqlarımın,
Qəfəs ovuclarım sıxardı səni.

Sən elə zamanda döydün qapımı,
Mən sənə xoş gəldin deyə bilmədim.
Töküldün ömrümün payız yaşına,
Payızı bahara qiya bilmədim...

ZAMAN BÖLGÜSÜ

Sən hələ baharda açan qönçəsən,
Mənimsə baharım yorulub daha.
Keçirəm yavaşca üzünü payıza,
Ümidim bahardan qırılıb daha...

Sənmi gecikmişən, ya mən tələsdim,
Yollar görüşdürə bilmədi bizi.
İndi bu zamanı necə bölək ki,
Bir yerə toplanıb çıxa bilməsin?

Sənin saçlarında gizlənib bahar,
Mənim saçlarıma payız tökülüb.
Sənin gözlərində yaz yuxusu var,
Mənimsə gözümədən yuxu çəkilib...

Mənim dodaqlarım suya təşnədi,
Sənin dodağında çiçək açılıb.
Sənin dodağında həyat başlayır,
Mənim dodağımdan ölü asılıb...

PAYIZ ÇAĞI

Dünyanın payız çağıdı,
Bir az soyuq, bir az həlim...
Saçlarına payız qonub,
Dünya adlı bu gözəlin.

Havalıdır küləkləri,
Yolur, tökür ləçəkləri...
Solan payız çiçəkləri
Bir az küskün, bir az dəli.

Hər yer payız ətirlidir,
Buludlarla çətirlidir...
Hörmətlidir, xətirlidir
Sarı saçlı, sarı gəlin.

Bir az həsrət qoxuludu,
Bir az yorğun, yuxuludu...
Eşq, məhəbbət nağılıdı
Payızında sevənlərin.

PAYIZ ADAM

Aç qapımı, gəlmişəm
Bir qucaqlıq baharla.
Xəzanına qarışdır,
Sonra qapını bağla.

Qapının o üzündə
Təzədən nağıl yazaq.
Nağılların içində
Yolu, bərəni azaq.

Açaq pəncərələri
Payız çıxsın eşiyə.
Süpürək xəzəlləri,
Yığaq küncə, köşəyə.

Gəlmişəm xəzanına
Bir azca bahar qatam.
Hələ gecə keçməyib,
Aç gəlim, payız adam...